

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.416 van 10 oktober 2002
in de zaak A.127.388/XIV-11.924.**

In zake :

XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. SAROLEA,
kantoor houdende te 1400 NIJVEL,
rue Saint-André 5

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 30 januari 1967 en van XXX nationaliteit, op 30 september 2002 per fax heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 20 november 2001 houdende verwerping van de regularisatieaanvraag ingediend door de verzoekende partij op basis van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (Regularisatiewet) en van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 24 september 2002, aan de verzoekende partij op dezelfde dag ter kennis gebracht;

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 9 oktober 2002 om 10.45 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. VAN VRECKOM die, loco Advocaat S. SAROLEA verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

1.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, verzoeker alert en diligent heeft gehandeld, vermits het bestreden bevel van 24 september 2002 uitvoerbaar is vanaf 8 oktober 2002; dat bijgevolg is voldaan aan de eerste cumulatieve voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2;

1.2. Overwegende dat verzoeker, wat de tweede voorwaarde betreft, in een eerste middel aanvoert dat de eerste bestreden beslissing een schending inhoudt van de artikelen 10, 11 en 12 van de Regularisatiewet;

Overwegende dat uit het administratief dossier van de verwerende partij blijkt dat op het eerste gezicht niet is bewezen dat het advies van het onderzoekssecretariaat van de Commissie voor regularisatie werd ter kennis gebracht van verzoeker op de wijze voorgeschreven door de artikelen 10 en 12, § 1, tweede lid, van de Regularisatiewet; dat in dit verband de verwerende partij in haar nota betoogt dat de kennisgeving van het advies van het onderzoekssecretariaat van de Commissie voor regularisatie per gewone post gebeurde op het adres van verzoeker op 16 mei 2001; dat uit de samenlezing van de verschillende brieven die zich bevinden in het regularisatiedossier blijkt dat de datum van 16 mei 2001 terug te vinden is op de brief gericht aan de burgemeester van Brussel door de gemachtigde van de Administrateur van de Commissie voor regularisatie en op de brief gericht door

laatstgenoemde aan de Minister van Binnenlandse Zaken; dat de brief gericht aan verzoeker niet gedateerd is en dat nergens uit blijkt dat deze ongedateerde brief ook effectief werd verstuurd naar verzoeker; dat evenmin blijkt dat verzoeker ooit deze brief ontving;

Overwegende dat op het eerste gezicht niet is bewezen dat het negatief advies van het onderzoekssecretariaat van de Commissie voor regularisatie van 27 april 2001 werd verstuurd naar verzoeker; dat op het eerste gezicht evenmin is aangetoond dat voornoemd advies van het onderzoekssecretariaat op regelmatige wijze werd ter kennis gebracht door de plaatselijke gemeentepolitie aan verzoeker, met toepassing van artikel 25 van de wet van 3 augustus 1992 op het politieambt; dat uit het administratief dossier blijkt dat inspecteur van politie G. VANDER VOORDEN op 19 juni 2001 het volgende meedeelt:

“Het bericht van kennisgeving kon niet afgegeven worden aan de aanvrager zelf en kon niet in zijn brievenbus gestopt worden.
REDEN: Hij is onbekend op dit adres.”;

Overwegende dat deze laatste vaststelling door geen enkel stuk van het administratief dossier wordt gestaafd; dat de politie-inspecteur niet meedeelt hoe hij tot deze vaststelling is gekomen; dat hij niet aanduidt welke initiatieven hij heeft genomen om te onderzoeken of verzoeker al dan niet woont op het adres dat hij steeds heeft opgegeven, zijnde B., T. V.straat 95; dat de politie-inspecteur niet heeft vastgesteld dat verzoeker nooit thuis is, weigert de deur te openen, of geen gevolg verleent aan de convocaties van de gemeentepolitie; dat hij niets meedeelt over de namen die voorkomen op de deurbel(len) van het gebouw of op de brievenbus(sen) van de woonplaats opgegeven door verzoeker;

Overwegende dat naar luid van artikel 12, § 1, tweede lid, van de Regularisatiewet de betrokkene vanaf de tussenkomenst van de gemeentepolitie bedoeld in de voornoemde artikelen beschikt over drie dagen om zijn standpunt uiteen te zetten aan de minister en dit per aangetekende brief; dat deze termijn nog niet is ingegaan, en pas zal ingaan wanneer de plaatselijke politie zich zal aanbieden op het adres van verzoeker overeenkomstig artikel 25 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt;

Overwegende dat op het eerste gezicht bovendien niet is bewezen dat voornoemd advies was gevoegd bij de bestreden beslissing van 20 november 2001;

Overwegende dat het eerste middel ernstig is;

1.3. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, het moeilijk te herstellen ernstig nadeel van verzoeker rechtstreeks voortvloeit uit het gebrek aan regelmatige kennisgeving van voormeld advies; dat dit nadeel ernstig is en tevens moeilijk te herstellen;

2. Overwegende dat is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, en dat er bijgevolg aanleiding is om de bestreden beslissingen te schorsen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden geschorst, enerzijds de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 20 november 2001 houdende verwerping van de regularisatieaanvraag, ingediend door verzoeker op basis van de Regularisatiewet, en anderzijds het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 24 september 2002.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien oktober tweeduizend en twee, door :

de H. D. MOONS,

wnd. Kamervoorzitter,
staatsraad,

Mevr. M. VAN LIMBERGEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.